

Decizia nr.27 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **cabinetul individual de consultanță financiar bancară**.

Cabinetul individual de consultanță financiar bancară contestă măsurile stabilite de organele fiscale ale Administrației finanțelor publice a municipiului Hunedoara, prin Raportul de inspecție fiscală și finalizat prin Decizie de impunere privind cheltuielile nedeductibile fiscal.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestație, cabinetul individual de consultanță financiar bancară, solicită diminuarea obligațiilor fiscale stabilite suplimentar, susținând următoarele:

- din totalul cheltuielilor nedeductibile stabilite de organele de inspecție fiscală, contestatorul solicită diminuarea acestora la jumătate;
- toate cheltuielile efectuate au la bază documente legale, respectiv factură fiscală și chitanță;
- cheltuielile efectuate pentru fiecare an verificat vizează următoarele:
 - lucrări de reparații la mijlocul de transport, însoțite de documente, taxa verificare RAR, reparații auto;
 - cheltuieli transport auto conform bilete anexate;
 - lucrările de service (calculator) care privesc lucrări ocazionale de service la echipamente de calcul;
 - c/v obiecte de inventar nerecunoscute ca și cheltuieli deductibile fiscal, care de fapt se încadrează în prevederile HG nr.424/2004.
 - achiziție aparat foto și consumabile utilizat pentru lucrări aferente obiectului de activitate, consultanță bancară pentru garanții și evaluări;
 - achiziții de cărți de specialitate, pe bază de factură fiscală.
 - consumabile calculator;
 - achiziție de obiecte de inventar (mobilier, birou).
 - cheltuieli telefon.

Asupra cheltuielilor de protocol, contribuabilul evidențiază faptul că, la data înregistrării acestora, nu apare ca fiind evidențiată pierdere fiscală.

II. Organele de inspecție fiscală ale Administrației finanțelor publice a municipiului Hunedoara, au consemnat următoarele:

În urma verificării prin sondaj a documentelor financiar contabile s-a constatat faptul că, contestatorul a înregistrat cheltuieli nedeductibile, a căror

nedeductibilitate este specificată în art.10 și art.16 din Ordonanța Guvernului nr.7/2001 și Ordonanța Guvernului Nr.73/1999 privind impozitul pe venit.

La impozitul pe venit stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi și penalități aferente.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul venitului impozabil, o serie de cheltuieli nesuținute de documente justificative și alte cheltuieli considerate de organele de inspecție fiscală nedeductibile, în condițiile în care contestația nu este argumentată în fapt.

In fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatorului o diferență de impozit pe venit, ca urmare a constatării majorării cheltuielilor cu următoarele categorii:

- sume pentru care nu s-au prezentat documente justificative
- sume ce reprezintă dublă înregistrare a unor obiecte de inventar
- sume care au fost înregistrate pe baza unor facturi și chitanțe fiscale având ca și cumpărător persoana fizică autorizată cu sediul în Deva-în condițiile în care sediul declarat este pe Hunedoara
- sume care au fost înregistrate pe baza unor facturi și chitanțe fiscale având ca și cumpărător persoana fizică și nu persoana fizică autorizată
- sume înregistrate pe bază de documente ce nu au calitatea de document justificativ
- cheltuieli de transport care nu au ca suport ordine de deplasare pentru a justifica deplasarea în interesul serviciului, etc...

Din totalul cheltuielilor nedeductibile stabilite de către organele de inspecție fiscală, contestatorul consideră ca și cheltuieli nedeductibile aflate în litigiu, doar o parte.

Prin contestația formulată, susținerea invocată de contestator se referă doar la enumerarea cheltuielilor, neprezentându-se argumente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la nedeductibilitatea cheltuielilor înregistrate de **cabinet individual de consultanță financiar bancară**, cheltuieli care au condus la stabilirea impozitului pe venit suplimentar.

In drept, art. 175 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează următoarele:

“ Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

... c) motivele de fapt și de drept;

***d) dovezile pe care se întemeiază ;...*”**

Conform textului de lege invocat mai sus, se reține că la întocmirea contestației formulate se impunea precizarea motivelor de fapt și de drept și a dovezilor pe care își întemeiază **cabinetul individual de consultanță financiar bancară** susținerile.

De asemenea, prevederile Ordonanței Guvernului nr.7/2001 privind impozitul pe venit, stipulează:

Ordonanță:

ART.10 (1) “În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente;”

Ordonanță:

ART.14 (1) “Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, completând Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile stabilite prin norme.

.....
(4) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.”

Norme metodologice:

“Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, ... și care au optat pentru determinarea venitului în sistem real sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, completând Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile stabilite prin norme.”

ART. 16

Norme metodologice:

2. “Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;...”

Referitor la întocmirea corectă a documentelor justificative, având în vedere prevederile legale, se reține că prin art.7 din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă se prevede:

“ Inscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar contabile ”.

Prin pct.119 din Hotărârea Guvernului nr.704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991 se definește noțiunea de document justificativ, respectiv:

“ Potrivit art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris ce stă la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ .

Documentele justificative cuprind de regulă, următoarele elemente principale: denumirea documentului, denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul, nr. și data întocmirii acestuia, menționarea părților care participă la efectuarea operației patrimoniale, conținutul operației patrimoniale , iar în cazurile necesare și temeiul legal al efectuării ei, datele cantitative și valorice aferente operației efectuate, numele și prenumele precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz, alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate”.

Analizând documentele anexate în copie la dosarul cauzei, se reține că, **cabinetul individual de consultanță financiar bancară** a înregistrat ca și cheltuieli deductibile sumele înscrise în facturi care nu îndeplinesc condiția de documente justificative, deoarece nu sunt înscrise toate datele prevăzute de actele normative invocate mai sus.

Astfel, nu au fost completate rubricile referitoare la datele de identificare ale furnizorului, respectiv sediul (strada, număr), contul, banca, datele de identificare ale beneficiarului, respectiv sediul (strada, număr), contul, banca, precum și date referitoare la expediția mărfurilor (buletinul delegatului, numărul și seria).

Potrivit consemnărilor din raportul de inspecție fiscală referitoare la organizarea și conducerea evidenței contabile, utilizarea și ținerea registrelor, s-a constatat că nu au fost întocmite fișele mijloacelor fixe achiziționate potrivit prevederilor Legii nr.15/1994, republicată, privind amortizarea mijloacelor fixe și Hotărârea Guvernului nr.568/2000 și în registrul inventar nu s-au înregistrat bunurile aparținând patrimoniului afacerii.

Astfel, nu se poate face distincție între bunurile din patrimoniul afacerii și bunurile din patrimoniul personal al contribuabilului.

Potrivit punctului 24 din Hotărârea Guvernului nr.568/2000 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994*) privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 909/1997, se prevede:

“ La punctul 25, după alineatul 2 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

Persoanele fizice și asociațiile fără personalitate juridică, care desfășoară activități în scopul realizării de venituri, au obligația să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru mijloacele fixe și activele necorporale achiziționate, precum și pentru amortizarea acestora.”

Legea contabilității nr.82/1991, republicată, la art.13 stipulează:

“(1) Contabilitatea immobilizărilor se ține pe categorii și pe fiecare obiect de evidență.”

iar Regulamentul nr.704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, la punctul 2 stipulează:

“ În aplicarea prevederilor art. 2 și art. 6 din lege, persoanele juridice și fizice prevăzute la pct. 1, denumite în cuprinsul acestui regulament unități patrimoniale, au obligația sa asigure, în condițiile legii:

a) întocmirea documentelor justificative pentru orice operațiune care afectează patrimoniul unității;

b) înregistrarea în contabilitate a operațiunilor patrimoniale;

c) inventarierea patrimoniului unității;

d) întocmirea bilanțului contabil;

e) controlul asupra operațiunilor patrimoniale efectuate;

f) furnizarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la situația patrimoniului și rezultatele obținute de unitate.”

Ca urmare, se reține că organele de inspecție fiscală au procedat legal la mărirea bazei de impozitare cu cheltuielile nedeductibile și la stabilirea unui impozit pe venit suplimentar.

In ceea ce privește majorările de intarziere și penalități aferente impozitului pe venit, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatorului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatorului a fost reținut debitul de natura impozitului pe venit iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al majorărilor de intarziere și al penalității, **cabinetul individual de consultanță financiar bancară** datorează majorările de intarziere și penalitatea aferentă impozitului pe venit reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principalem”*.

Pe cale de consecință și în temeiul prevederilor art.185 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neargumentată și nesuținută cu documente a contestației introdusă de **cabinetul individual de consultanță financiar bancară**.